

λαμος διακονῆς καὶ ὕπνου, εὐήλιος εὐάερος καὶ ἄνευ ὕγρασίας· λουτρὰ θερμὰ ἢ χλιαρὰ οὐδέποτε μὴ ποίει.

I. Π. ΠΥΡΑΞ.

ΦΡΙΤΙΟΦ

ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΪΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ.

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 12).

Πλὴν τὸ πρόσωπον τοῦ Φριτιόφ μένει κατηφές: «Δὲν δύνασαι τῷ λέγει νὰ ἰσχυρισθῆς ὅτι εἰσῆλθον ὡς κλέπτης εἰς τὸν οἶκόν σου. Ἐὰν ἤθελον νὰ σοὶ ἀρπάσω τὴν σύζυγον, εἰπέ μοι, ὦ βασιλεῦ Ῥίγκ τίς ἠδύνατο νὰ μὲ ἐμποδίσῃ; Οὐχί· ἠθέλησα νὰ ἐπανίδω ἅπαξ ἔτι διὰ τελευταίαν φορὰν ἐκείνην ἧτις ὁ πῆρξέ ποτε μνηστή μου, πλὴν δυστυχῶς δι' ἐμὲ ἀνερίπιζον φλόγα ἦν ἔπρεπε νὰ ἀποσβέσω. Ἦδη ἔμεινα πλέον τοῦ δέοτος παρ' ἡμῖν. Ἀπὸ σήμερον δὲν θέλω παρακαθῆσαι πλέον ἐν τῇ τραπέζῃ σου. Ἡ ὄργη τῶν θεῶν ἐπίκειται τῇ κεφαλῇ μου. Ἡ γλυκὺς Βαλδούρ ὁ φίλος πάντων τῶν πλασμάτων δὲν μισεῖ ἢ ἐμὲ μόνον καταδικάζων με εἰς ἐξορίαν καὶ δυστυχίαν. Ἀπελπίσθην τοῦ νὰ εὕρω τὴν εἰρήνην ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ γενέθλιον ἔδαφος καίει τοὺς πόδας μου καὶ ἡ σκιά τῶν δένδρων δὲν μοὶ δίδει ἀναψυχήν. Ὁ ἥλιος τῆς ζωῆς μου ἐσβέσθη ἀπώλεσα τὴν Ἰνγεβόργην. «Διὰ τοῦτο, ἐξήκολούθησες, ἀποτεινόμενος πρὸς ἐαυτὸν σίχζε τὰ κύματα φίλτατέ μοι δράκον'· λούε τὰ μελανὰ πλευρὰ σου εἰς τὸ πικρὸν ὕδωρ ὕψου τὰς πτέρυγὰς σου πρὸς τὰς νεφέλας καὶ πλῆττε διὰ τῆς οὐρᾶς σου τὰ κύματα! Μὲ εὐαρεστεῖ ἡ ὄρυγὴ τῶν ἀνέμων καὶ ὁ κρότος τῶν κεραυνῶν μόνον ἐν τῇ θερμῇ τῆς μάχης εὐρίσκει ἀνάπαυσιν ὁ Φριτιόφ. Θέλω πέσει εὐχαρίστως ἐν συμπλοκῇ ὅπως ἀνέλθω πρὸς τοὺς θεοὺς ἐξαγνισμένος καὶ διηλλαγμένος πρὸς τὸ περπατῆμένον μου. Τὴν ἐπαχθίον τῆς ἀξιομνημονεύτου ταύτης ἡμέρας ἐκρούετο ἡ θύρα τῆς βασιλικῆς αἰθούσης καὶ εἰσῆρχετο ἐν αὐτῇ ὁ Φριτιόφ. Ἡ Ἰνγεβόργη ἦτο συγκεινημένη, ὁ δὲ Ῥίγκ ὠχρός διὰ τρεμούσης φωνῆς ὁ ξένος ἐτόνισε τὸν ὕμνον τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ:

«—Ὁ θαλάσσιος ἵππος μου ἐτοιμάζεται παρὰ τὴν ὄχθην εἰς ἀναχώρησιν· ὁ συμπότης σας ἐγκαταλείπει μὲτ' ὀλίγον στενοὺς φίλους καὶ φίλην χώραν. Ἰνγεβόργη λάβε τὸν δακτύλιον τοῦτον, ἐν ᾧ κατοικοῦσι θεῖαι ἀναμνήσεις· μηδέποτε δώσης αὐτὸν εἰς τινά· ὁ Φριτιόφ παραιτεῖ σε καὶ δὲν θέλεις ἐπανίδει πλέον αὐτὸν ἐν τῇ γῆ.

«Δὲν θὰ ἴδω πλέον τὸν καπνὸν τῆς ἐστίας μου ἀνερχόμενον πρὸς τοὺς βράχους, οὔτινες πρῶτοι εἶδον τὴν γέννησίν μου. Αἱ ἐρημίαι τοῦ ὠκεανοῦ γενήσονται πατρίς καὶ τάφος μου.

«Μὴ καταβαίνητε πλέον εἰς τὸ περᾶλιον, φίλοι μου, ὅταν λάμπῃ ἡ σελήνη ἢ σπίνθηροβολῶσιν οἱ ἀστέραι μὴ τὰ κύματα μετὰ τοῦ ἀφροῦ των ῥίψωσι

πρὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν τὰ λευκακασμένα τοῦ Φριτιόφ, υἱοῦ τοῦ *Wieling* δατᾶ.

«—Φριτιόφ, ἀπαντᾶ ὁ βασιλεὺς, οὐδέποτε ἀρέσκομαι νὰ ἀκούω ἄνδρα θρηνοῦντα ὡς γυνή. Ὅσον τὸ ἐπ' ἐμοὶ πρὸ πολλοῦ ἤκουσα τὸν ἦχον τοῦ θανάτου· ἕκαστος δὲ πρέπει νὰ ἀποδέχεται τὸ πεπρωμένον γενναίως καὶ ἄνευ ἐπιδείξεων. Θνήσκω· Φριτιόφ σοὶ παραχωρῶ τὴν Ἰνγεβόργην· ἐμπιστεύομαι εἰς χεῖράς σου τὸ κράτος μου, ἄρχε αὐτοῦ μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ υἱοῦ μου. Ἐπίσης δύσκολον τὸ θανεῖν ὡς καὶ τὸ ζῆν. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ ἀπέκτησα πολλοὺς ἐν τοῖς ὅπλοις φίλους· ἠγάπησα τὴν εἰρήνην πλὴν καὶ ἐν γῆ καὶ ἐν θαλάσῃ ἐθραυσα πλείστας λόγχας χωρὶς νὰ ὠχριάσω. Φέρατέ μοι τὸ κέρκε μου θέλω τὸ κενώσει εἰς τιμὴν σου. Ὡ γῆ τοῦ Βορρᾶ, θεῖα χώρα! Χαῖρε, ὦ θεὲ, υἱὲ τοῦ Βαλάλα. . . .» Εἶπε καὶ θλίβει ἅπαξ ἔτι τὴν χεῖρα τῆς Ἰνγεβόργης ἀποχαιρετᾶ διὰ νεύματος τὸν υἱὸν του καὶ τὸν φίλον, εἰς ὃν τὸν ἐναπιστεύθη· κατόπιν κλείει τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀνέρχεται ἡ τελευταία πνοή του πρὸς τὸν Ἀλφάδερ.

Ἡ κηδεῖα του γίνεται ἀναξία βασιλείας. Ὁ Ῥίγκ ἐνταφιάζεται ἐφιππος, φέρων εἰς τὴν πλευρὰν τὸ ξίφος καὶ τὴν ἀσπίδα ἀνὰ χεῖρας. Ὁ ἵππος του ὤρυττε διὰ τοῦ ποδός του τὸν θόλον τοῦ τάφου καὶ οἱ πολεμισταὶ ἐψαλλον ἐγκώμια τῷ θανόντι: «Ἦτο ἰσχυρὸς, ἦτο σοφὸς, ἦτο ἐνδοξός· κατέστειλε τὰς ἐριδας καὶ ἡ γενναίωσις του ἦτο γνωστὴ πανταχοῦ. Τὰ δῶρα ἔρρεον ἀπὸ τῆς βασιλικῆς του χειρὸς ὡς ἡ παρραμυθία τῶν σεβασμίων χεῖλέων του· τὸ ὄνομά του ζήσεται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἐν τοῖς ἠρωϊκοῖς τοῦ λαοῦ ἔσμασι.»

Ἀρ' οὐ ἀπέδωκεν ὁ Φριτιόφ εἰς τὸν φίλτατον νεκρὸν τὰς νενομισμένας εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τὸ γένος αὐτοῦ τιμὰς ὄφειλε νὰ σκεφθῆ καὶ περὶ τοῦ βασιλείου. Ταχυδρομοὶ ἔτρεχον ἀπὸ βουνοῦ εἰς κοιλάδα κράζοντες: «Ὁ Ῥίγκ ἀπέθανε, ἔλθετε ἐκλέξατε αὐτῷ διάδοχον.» Ἐκαστος τότε ἐκαθάρισε τὸ ξίφος του, τὸ κράνος καὶ τὴν ἀσπίδα του· καὶ οἱ ἐλεύθεροι χωρικοὶ, τὸ ἔρισμα τοῦτο τῆς πατρίδος διαρκούτος τοῦ πολέμου ἦλθον ἐν τῇ συνελεύσει τοῦ λαοῦ, ὑπὸ τὸν οὐράνιον θόλον, ὅπως δῶτωσι τὴν ψῆφον τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν, ἐξ ἧς ἐξηρτᾶτο ἡ εὐδαιμονία των. Ὁ Φριτιόφ ἐκάθητο ἐπὶ βράχου, ἔχων παρ' ἐαυτῶ τὸν υἱὸν τοῦ Ῥίγκ. Ὁ Φριτιόφ τότε ὕψοι τὸν κηδεμονευόμενον του ἐπὶ τοῦ θυραίου του καὶ: «—Ἀρῆς ἔπεσε, κράζει, ἀλλ' ἀνεβλάστησε εὐρωστος βλαστός. Ἀναγνωρίσατε ἐν τῷ νεαρῷ τούτῳ κλάδῳ τὸν γενήσαντα αὐτὸν κορμὸν. Ἰδετέ τον ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, χαριέντα ὡς ἰχθύον ἐν τῷ ὕδατι. Ἐὰν ἡ ἐκλογή σας εἶναι ὑπὲρ αὐτοῦ ὀρκίζομαι νὰ υπερασπισθῶ τὴν χώραν σας κατὰ παντὸς ἐχθροῦ καὶ νὰ θέσω κατόπιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ὄρφανου τούτου τὸ στέμμα τοῦ πατρός του. Ἐν ὀνόματι τοῦ Φορτῆτ, υἱοῦ τοῦ Βαλδούρ, θέλω τηρήσει τὸν λόγον μου!»

Ὁ παῖς ζωηρὸς καὶ χαρῖεις ἴστατο ἀκίνητος ἐπὶ

τῆς ἀσπίδος ὡς οἱ ἀστειδεῖς ἀκινιτοῦσι κατέναντι τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου, ἀλλὰ τέλος ἀπώλεσε τὴν ὑπομονὴν καὶ ἀπαυθῆσας δι' ἑνὸς σκιρτήματος εὐρέθη εἰς τὴν γῆν. Τὸ δειγμα τοῦτο τῆς τόλμης ἐκέρδησεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὰς καρδίας ὄλων: «—Σὲ θέλομεν ἐκλέξει ἀνέραζον πανταχόθεν, καὶ τῆς ἀσπίδος, εἴθε ἡμέραν τινα νὰ ὁμοιωθῆς πρὸς τὸν πατέρα σου. Καὶ ὡς ὅτου φθάσῃς μέχρις ἐκείνης τῆς στιγμῆς ἰδοὺ ὁ ὀδῆγός σου. Ἡγεμῶν Φριτιδφ σοὶ διδομεν ὡς σύζυγον τὴν χήραν τοῦ πεθνεῶτος βασιλέως.»

«—Ἡ σήμερον εἶναι ἡμέρα ἐκλογῆς ἀπάντησεν ὁ Φριτιδφ ἐν σκαιῷ βλέμματι δὲν εἶναι ἡμέρα γάμων. Ἄλλως τε δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἄλλων ἢ ἐκλογῆ τῆς συζύγου μου.

«Μετὰ τῶν θεῶν διὰ τοῦ πεπρωμένου θέλω ὁμιλήσει περὶ τῆς τύχης μου μετὰ τῶν Νόρν αἵτινες μὲ ἀνυμνεοῦσι ἐν τῷ ἄλσει τοῦ Βαλδοῦρ. Οἱ λαμπρόφθαλμοι θεοὶ εἶναι ἔτι ὠργισμένοι κατ' ἐμοῦ. Μόνος ὁ ἀφκίρεσας μοι τὴν μνηστῆν μου, δύναται νὰ μοὶ τὴν ἀποδώσῃ.» Μετὰ τὰς λέξεις ταύτας χωρὶς νὰ προσθέσῃ τι ἄλλο ἀσπάζεται τὸν βασιλικὸν προστατευόμενόν του εἰς τὸ μέτωπον καὶ ἀποθῶν τὴν ἐρύκην δι' ἐλαφροῦ βήματος δὲν ἀργεῖ νὰ γίνῃ ἀφκντος.

Ἡ ΔΙΑΔΑΔΗ

Μετ' οὐ πολὺ ἀνευρίσκομεν τὸν ἥρωά μας παρὰ τὸν ἐπιτάσιον λορίσκον τοῦ Θόρστεν· ὁ ἥλιος πλησιάζει νὰ δύσῃ καὶ ἡ νύξ προχωρεῖ γοργοῖς βήμασι. ὦ! ἀφῆτατέ των νὰ ἐπκνίδῃ τοῦς φιλιτάτους τούτους τόπους, τὰ ἄνη τῆς παιδικῆς του ἡλικίας, τὰ πτανὰ ἄτινα ἤκουε νὰ κελιδῶσιν ἄλλοτε, τὰ πρὸ αἰῶνων ἀπλούμενα ἐπὶ τῆς ὄχθης ταύτης κύματα! ὦ κοίλα χεῖμαρθε ὅστις πολλάκις εἶδες αὐτὸν διερχόμενον ὑπὸ τὸν χιονώδη ἀφρόν σου, ὦ κοιλὰς, ἦτις τὸν εἶδες δυνάοντα πίστιν ἄγνωστον ἐν τῇ γῇ! Σεῖς δὲν μετεβλήθητε ποσῶς· ἀλλ' αὐτός! . . . Πλὴν τί λέγου; καὶ ἄλλα ἤλλαξαν ἐπίσης: «Ποῦ εἶναι ἐρωτᾶ ὁ Φριτιδφ οἱ στόλοι τῆς οἰκίας μου; Ποῦ ὁ ναὸς τοῦ Βαλδοῦρ; ὦ Βαλδοῦρ ὁ ἔχων τόσῳ γλυκὺ βλέμμα ὁ ἐπιεικέστερος τῶν θεῶν δὲν εἶναι δύνατῆ μετὰ σοῦ διαλλαγῆ; Ὅποια θυσία ἀπαιτεῖται ὅπως τύχη τις τῆς συγγνώμης σου. Διάταξε καὶ θέλω σὲ ὑπακούσει. Ἐξάλειψον τὴν ἀτιμωτικὴν κηλίδαν ἣτις ἀμαυροῖ τὴν λαμπρὰν ἀσπίδα μου· μὴ καταρρόναι τῆς μετανοίας μου. Οὐχὶ δὲν φοβοῦμαι τὸν κεραυνὸν ὅσῳ τὴν δυσμένειάν σου, ὦ Βαλδοῦρ!

«Καὶ σὺ, Θόρστεν, δὲν ἔχεις οὐδὲ μίαν συμβουλήν διὰ τὸν υἱόν σου; Ἄν σὺ δὲν δύνασαι νὰ ὁμιλήσῃς ἐκ τοῦ βάθους τοῦ τάρου σου, εἰπὲ εἰς τὰ κύματα ταῦτα ἄτινα ἀκούω ἤχουντα λέξιν παραμυθίας διὰ τῶν φίλτατον υἱόν σου. Εἰδ' ἄλλως θεὸς τῆ πτέρυγι τοῦ ἀνέμου λέξεις αἵτινες θέλουσιν εἰσοῦσαι μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ οὔρι μου, ἢ μάλλον χάραιε ταύτας ἐπὶ τῶν σκοτεινῶν νεφῶν τῆς δύσεως σημεῖον ὅπως θέλει ἀναγγεῖναι ὁ υἱός σου! . . .»

(Ἔπειτα συνέχεται)

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΠΟΛΟΝ ΕΚΔΡΟΜΗ.

Προπαρασκευαῖ νῦν γίνονται ἐν ταῖς Ἠνωμ. Πολιτείαις πρὸς διαξαγωγὰν τῆς εἰς βόρειον πόλον ἐκδρομῆς ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου Howgate. Ἡ ἐκδρομὴ θὰ ἀναχωρήσῃ τὸν προσέχῃ Ἰούλιον ὅπως ἐκλέξῃ τὸ μέρος ὡς σημεῖον ἀρετηρίας, πρὸς τοῦτο δὲ χρειάζονται 10,000 δολλάρια τὰ ὅποια θὰ συναχθῶσιν ἐν τῇ πόλει τῆς Νέας Ἰόρκης διὰ συνεισφορῶν. Τῷ 1878 θὰ ἐκκινήσῃ ἡ ἀνευνητικὴ τοῦ βορείου πόλου ἐκδρομὴ, δι' ἣν θὰ δαπανηθῶσιν 50,000 δολλ. τὰ ὅποια ἐλπίζεται ὅτι θὰ ψηφίσῃ ἡ βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων.

— Δι' ἐν Παρισίοις τράπεζαις ἀποταμιεύσεως παρέλαβον ἐν δικστημάτι μιᾶς ἐβδομάδος καταθέσεις ἀνερχομένης εἰς 280,911 φρ. καὶ ἐπλήρωσαν τὸ ποσὸν 279,838 φρ.

— Πρὸς ἀνέγερσιν καθολικοῦ Πανεπιστημίου ἐν Τουλούζῃ μόνον ἢ διοικήσις τοῦ Albi συνήγαγε 236,300 φρ.

— Κατὰ τὸν ἀπαλθῶντα Μάιον ἀπεστάλησαν ἐκ Νέας Ἰόρκης καὶ Φιλαδελφίας εἰς τὴν Ἀγγλίαν 7,291,768 λίτρας νομποῦ κράτους.

ΑΙΝΙΓΜΑ Η΄.

Τὴν ἰσχύν μου ἂν ζητήσῃ,
εἰς τὴν βίβλον Σολομώντος γεγραμμένην ἀνευρήσεις.
Ἄν τὰς δύο κεφαλὰς μου μὲ ἐν ὦμα ἐνώσεις,
δάση πλήρη εὐσεβείας εἰς τὸν κόσμον ἀποδώσεις,
Λάβε δίκως ἐκ τῶν πρώτων τὴν δευτέραν κεφαλὴν μου,
καὶ ἀπὸ μακρῶς μετὰθεε εἰς βραχίτιαν τὴν φωνήν μου.
Τότε μὲ τ' ἀμείψω μέρος τ' ἀκεφάλου σώματός μου,
ἕδατα κροτοῦντα φέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ κόσμου.
Καὶ τὸ μέρος πάλιν τοῦτο ἂν χωρίσῃς ἐκ τῶν πρώτων,
κ' εἰς τὸν πόδα μου προσθέσεις ἄνω τετραχῆς καὶ κρότων,
νὰ θὰ λέγῃς,
καὶ τὴν χεῖρα θὰ ἐκτείνῃς εἰς τὰς ὕψαις τῶν ἀνθρώπων.
Ἄν δὲ πάλιν ὅλα ταῦτα κατὰ μέρος ἀποθέσεις,
καὶ τ' ἀκέραιόν μου σῶμα μ' ἐν ἰσῶτα συνοθεύσεις,
τόνον μόνον τῆς φωνῆς σου ἐκ τοῦ α εἰς π θ' ἀλλάξῃς,
καὶ εἰς τὰς σχολὰς τοῦ κόσμου τ' ὄνομά μου θ' ἀναγράψῃς.

· Η ΒΙΒΛΩ ΚΑΙ Ο ΚΥΩΝ ΑΥΤΗΣ. · Μετὰ εἰκονογραφειῶν.—

Μετὰφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικῶ, ὑπὸ Γ. Κωνσταντινίδου, Καθηγητοῦ. Τὸ πρῶτον δημοσιευθὲν διὰ τῆς Ἀθηναίας ἐξετοπώθη ἤδη εἰς φυλλάδιον σχῆμα ἴθον καὶ πωλεῖται παρὰ τῷ Ἐκδοτῇ, τοῖς Βιβλιοπώλαις, καὶ τῷ Γραφεῖω τῆς Ἀθηναίας ἀντὶ δραχμῆς.

ΓΡΙΦΟΣ Σ.

Ἄρχων Ἀθηνῶν τὸ γ' ἔτος.
τῆς 104 Ὀλυμπιάδος.